

din ve sosyal hayat

Şefkat ve merhamet peygamberi

Dr. Ömer Menekşe

DİB Bilgi Yönetimi ve İletişim Daire Başkanı

“Ondört asır evvel yine bir böyle geceydi.
Kumdan ayın on dördü bir öksüz çıkıverdi.”

(M. Akif ERSOY)

“Doğdu ol saatte, ol Sultan-ı Dîn
Nûra gark oldu semâvât ü zemîn”

(Süleyman ÇELEBİ)

Adalet Peygamberi,
merhamet ve
sevgi göstermede
eşsizdi. Öyle ki, bir
çocuk gördüğünde,
mübarek yüzünü
neşe ve sevinç
kaplardı. Yolda
gördüğü her
çocuğa selam verir,
hâl hatırını sorar,
şakalaşırdı.

Hayatın gayesi, yaratılışın manası
silinmiş, yok olmuştu. İnsanlık bo-
zulmuş, yoldan çıkmıştı. Müşrik-
ler ve zalimler adaleti yıkmıştı. Sa-
hipsiz garipler adeta hayattan bıkmıştı.

Âlem kapkaraydı. İmansızlık, şirk
gönüllerde bir yaraydı. Üstünlük
soydaydı, güçteydi, paradaydı.

Kendi elleriyle yaptıkları putlara ta-
par olmuştu insanlık...

Gündüzler anlamını yitirmişti. Ge-
celer büsbütün yalanları soluklu-
yordu.

Yetimdi sözcükler ve sevgiler, acı-
lar besteliyordu yürekler, cahilce
işleniyordu cinayetler, merhamet-
sizlik odağına dönmüşü kalpler...

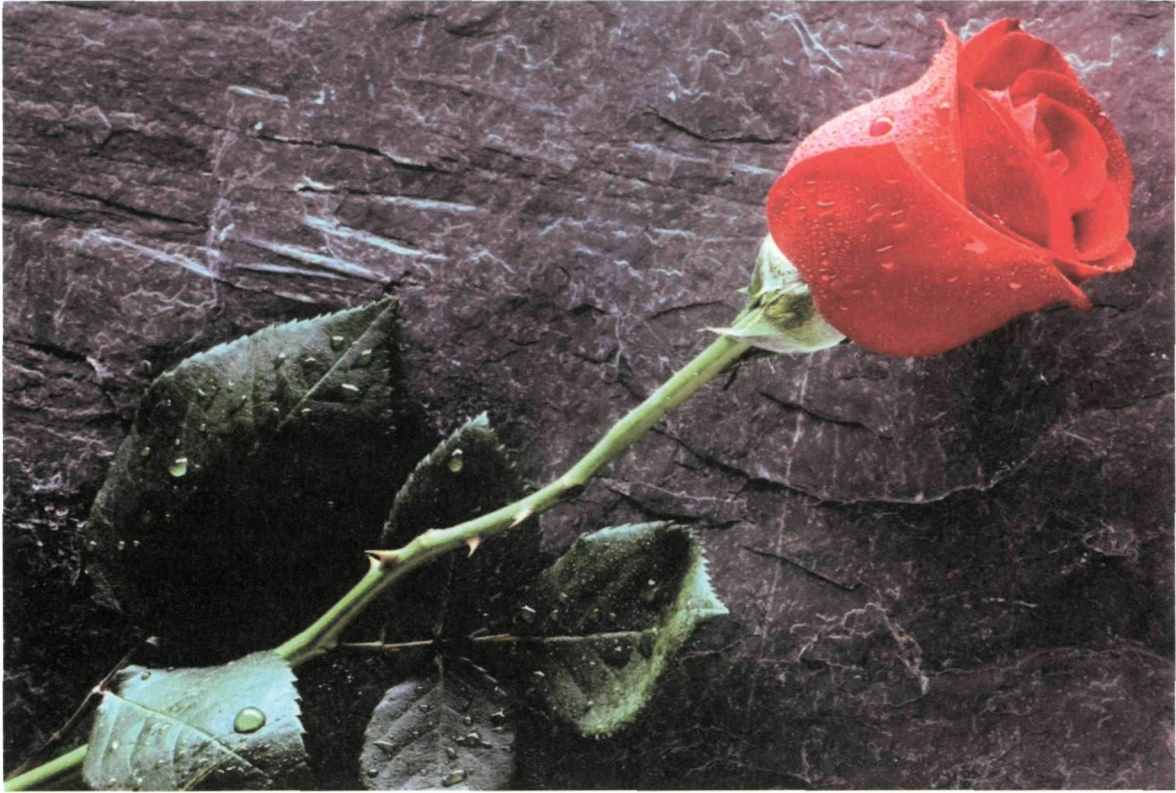
Kalpler pasa tutsaktı... Çünkü şef-
kat ve merhamet yoktu... Güneş

solgundu tepesinde dünyanın, Ay
ise mahzun...

Onu müjdelemişti günler...Rebi-
ül evvel ayının on ikinci gecesi,
günlerden Pazartesi... Amine'nin
gonca gülü... İbrahim'in duası...
İsa'nın muştusu...

Bahardı... Dışarıda, vahşi bir top-
luluk vardı... Çıldırılmış azgınlıkların
pençesinde insanlık adeta bir ca-
navardı. Kalbe düşmüştü kin to-
humları, diri diri toprağa gömülen
kız çocuklarının duyulurdu " Baba!
Baba " diyen feryatları...

Bahardı... İçerde, Âmine'nin ku-
cağında, gonca bir Gül vardı...
Hâlbuki kaç bin senedir beklenen
yâr, meğer o yârdı. Gece seherle-
re uzardı ve Âmine'nin dudakla-
rında "Gülüm!" diyen bir gülümse-
me vardı...

Yeryüzü berekete kanmıştı. Hz. Âmine, âminler arasında Muhammed'in sancısındaydı. Ve Hz. Âmine evladına yanmıştı. Gelmeden daha adını İncil ve Tevrat yazmıştı...

Bilenler gelenin sevincinde, gelmesini istemeyenler yalanların esaretindeydi...

Köleler bekliyordu Onu... Diri diri toprağa gömülen kız çocukları bekliyordu. Malları talan edilenler... Hakkı elinden alınan yetimler bekliyordu. Şefkati tatmamışlar, merhamete susamışlar, okşanmamış başlar bekliyordu Onu... "Gelse, ah bir gelse" diyen diller sükutta... Gönül yangın ortasında... Zaman ise güle varmaktaydı.

Geliyordu... Asrın karanlıklarına doğacak, aşk güneşi ... Yanacaktı, kararmış gönüllerde yeniden iman ateşi... Cehaletin karanlığında, her gün boğarken kardeş

kardeşi... Bayram etti dünya, baharlara gül değdi, doğdu iki cihan güneşi...

Ve bir ses yükseldi Âmine'nin evinden...

Muhammed...! Karanlıklar aydınlığa bıraktı yerini.

Muhammed...! Melekler öptü o nurdan ellerini

Muhammed...! Âlemlere rahmet....

Onda toplanmıştı bütün güzellikler, Onda cem olmuştu cümle özellikler... O, Gaye İnsan... O, kırık gönüllerin mimarı... O, Hakk'a giden yolun rahmet kapısı...

"Biz, seni âlemlere ancak rahmet olarak gönderdik." (Enbiya, 107)

"Andolsun, size kendi içinizden öyle bir peygamber gelmiştir ki, sizin sıkıntıya düşmeniz ona çok ağır gelir. O size çok düşkün, müminlere karşı da çok şefkatli ve merhametlidir." (Tevbe, 128)

Evet o, topyekün insanlığın şefkat ve merhamet pınarı... Onun her şeye şamil merhameti, âlemşümül rahmeti o kadar kuşatıcıydı ki, sadece insanlar değil bütün varlıklar onun şefkat kanatları altına koşmaktaydı...

O ki, âlemlere, insana, hayvana, nebatata rahmet...

O ki, müminlere karşı merhametli bir "Rahmet Deryası"...

Ve onun bütün çağları aşan ve geride bırakan sevgi ve hoşgörü anlayışı... Nice merhamet tabloları ile dopdolu hayatı...

O Şefkatli Peygamber, çığlık çığlığa gelen anne kuşun da derdine tercüman ve teselli idi. Gözü yaşlı devenin hakkını da koruyan bir hami idi.

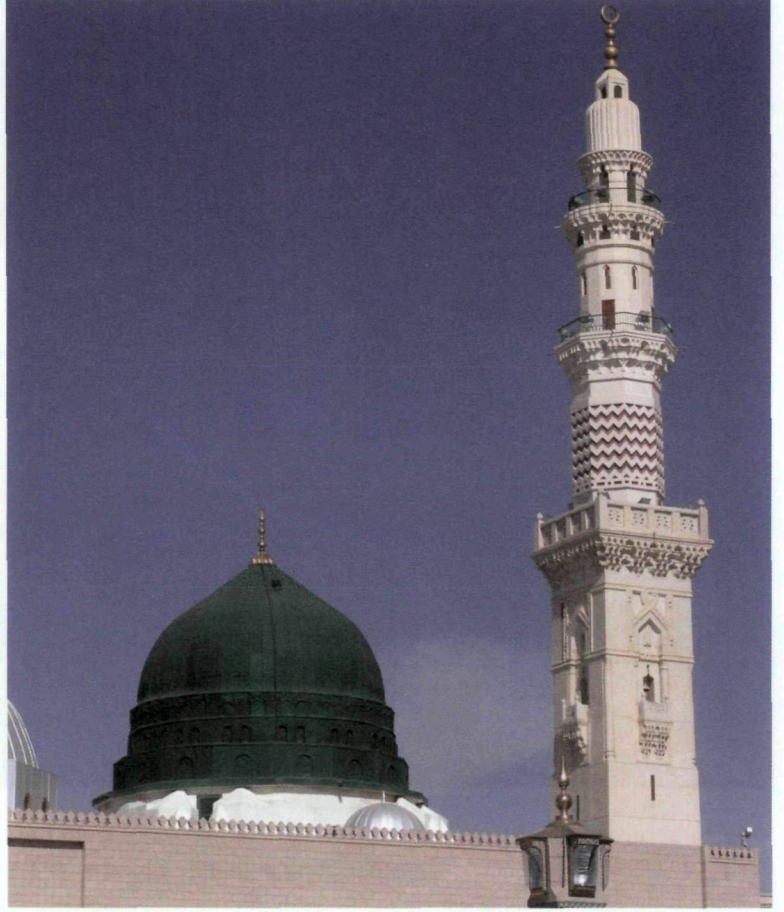
Adalet Peygamberi, merhamet ve sevgi göstermede eşsizdi. Öyle ki, bir çocuk gördüğünde, mübarek yüzünü neşe ve se-

vinç kaplardı. Yolda gördüğü her çocuğa selam verir, hâl hatırını sorar, şakalaşırdı. Çocuklarla oynar, onlara hediyeler verirdi. Torunları Hz. Hasan ve Hz. Hüseyin'i de çok sever, onların oyunlarına ortak olurdu. Ashab-ı Kiram'a çocuklarını sevmelerini tavsiye ederdi. Hatta bir gün torunu Hz. Hasan'ı severken öptüğünü gören Akra' b. Habis. "Ya Râsulallah! Benim on çocuğum var, ben onlardan hiç birini öpmedim." deyince, şöyle karşılık vermişti: "Allah senin kalbinden merhamet duygusunu söküp almışsa ben ne yapabilirim? Merhamet etmeyene merhamet edilmez." (Buhârî, "Edeb", 18; Müslim, "Fedâil", 65)

Âlemlere rahmet Efendimiz, "Haksız olarak bir serçeyi öldüren Cenâb-ı Hak kıyamet gününde hesap soracaktır." (Müslim, "Sayd", 57) buyurarak canlılara eziyet edilmemesini ve işkence yapılmamasını da istemiş, hayvanlara yapılan eziyet ve kötü muamelenin, dinimizin öngördüğü rahmet prensibiyle bağdaşmadığını belirtmiş, kedisini hapsederek aklıktan öldüren kadının Allah'ın rahmetinden uzaklaştığını; buna karşılık susuzluktan ölmek üzere olan bir köpeğe su vererek onu ölmekten kurtaran kişinin günahlarının bağışlandığını haber vermişti. (Buhârî, "Şirb", 9, "Edeb", 27; Müslim, "Selam", 153.)

O, İslâm'ı tebliğ için gittiği Tâif'te taşlanırken, kanlar içinde kalırken Cebraîl'in, isterse Tâif'in altını üstüne çevireceğini söylemesi üzerine, buna asla razı olmadığını belirtmiş; değil onlar, onların çocuklarından birinin Müslüman olmasının bile bu zahmete değeceğini ifade etmişti. (Bk. Tecrid-i Sarih Tercümesi, Hadis No:1333)

O, Uhud Savaşı'nda, kendisini öldürmek isteyen müşriklerin helâk

Peygamber Efendimizin iç ve dış dünyamızda egemen olmasını istediği barış çağrısına, getirdiği insan sevgisine, bize öğrettiği, o yüreğimizin derinliklerine kadar işlemiş merhamet ve şefkat duygusuna bütün dünyanın ihtiyacı var.

edilmesinden endişe edince, "Allahım! Kavmimi bağışla; çünkü onlar bilmiyorlar." diye dua etmişti. (Buhârî, "Enbiya", 54; Müslim, "Cihad", 104,105)

Onun hayatı, baştan sona bu örneklerle doluydu.

İşte Sevgili Peygamberimizin kutlu doğumunu idrak ettiğimiz bu kutlu zaman diliminde bir kez daha ona olan ihtiyacımızı hissediyoruz.

Peygamber Efendimizin iç ve dış dünyamızda egemen olmasını istediği barış çağrısına, getirdi-

ği insan sevgisine, bize öğrettiği, o yüreğimizin derinliklerine kadar işlemiş merhamet ve şefkat duygusuna bütün dünyanın ihtiyacı var.

Biliyoruz ki, bu Mevlid Kandili onun bizlere sunduğu bütün değerleri ve yol gösterici öğütleri anlamak için bir fırsattır.

Mevlid Kandilinin tüm insanlığa sevgi, barış, adalet ve merhamet, huzur ve saadet getirmesi, Sevgili Peygamberimizi daha iyi tanımamıza vesile olması dileğiyle...